

slaaede Institution sammen med Board of Trade skulde foretage Undersøgelser angaaende alle saadanne Sammenslutninger og for at kunne gøre dette, skulde den have Ret til at afhøre Vidner under Ed og til at forlange Forretningsbøger og -papirer forelagt. Endelig skulde der aarligt om de foretagne Undersøgelser afgives en Beretning til Parlamentet.

Samme Aar, som Trustkommissionen afgav sin Betænkning, gennemførtes af Regeringen en »Profiteering Act«.

Loven, der med en mindre Udvidelse i 1920 var gældende indtil Maj 1921, bemyndigede Board of Trade til at undersøge Priser, Omkostninger og Fortjeneste paa ethvert Trin af en Vares Produktion og Afsætning. For at blive sat i Stand hertil, fik Ministeriet Ret til at afæske enhver de Oplysninger, eventuelt under Ed, eller til at forlange forevist de Dokumenter, der maatte anses nødvendige for de paagældende Undersøgelser. Efter at have foretaget en saadan Undersøgelse havde Ministeriet Ret til at fastsætte Maksimalpriser.

Desuden gav Loven Ministeriet Ret til at modtage Klager over, at der ved Salg af en Vare, hvad enten det var en gros eller en detail, var taget en urimelig Fortjeneste. Var dette Tilfældet, kunde Ministeriet fastsætte en Maksimalpris og bestemme, at Køberen skulde have det Beløb tilbage, han saaledes havde betalt for meget. Desuden kunde Ministeriet anlægge Sag imod Sælgeren for at faa ham idømt Bøde eller Fængsel.

Dernæst bemyndigede Loven Board of Trade til at foretage Undersøgelser med Hensyn til, om der i de forskellige Erhverv fandtes monopolistiske Sammenslutninger. Ved disse Undersøgelser havde Ministeriet den samme Ret som ovenfor anført til at indkalde Vidner og forlange Dokumenter forelagt.

Endelig bestemte Loven, at Board of Trade kunde nedsætte Udvalg og delegere den Myndighed, Loven gav Ministeriet, til disse dog med den Indskrænkning, at Maksimalpriser kun kunde fastsættes af Ministeriet.

Loven udløb som anført i Maj 1921, idet den daværende Regering ikke mente at der paa dette Tidspunkt foregik nogen særlig Profitering. Samtidig bebudede den daværende Handelsminister i Parlamentet, at det var Hensigten senere at forelægge et Lovforslag om monopolistiske Sammenslutninger. Dette har imidlertid endnu ikke fundet Sted. Derimod nedsattes der den 29. November 1924 en Regeringskommission, »Royal Commission on Food Prices«, som havde til Opgave at undersøge Forholdene indenfor Engros- og Detailhandelen med Fødemidler til almindeligt Forbrug, for saa vidt disse Forhold berørte Priserne, og med speciel Hensyntagen til Forskellen mellem de Priser, der tages af Producenterne, og de, der betales af Forbrugerne. Kommissionen skulde desuden afgive Beretning om, hvorvidt der kunde træffes nyttige Foranstaltninger paa dette Omraade og i bekræftende Fald hvilke.

Den 23. April 1925 afgav Kommissionen en foreløbig Betænkning, der konstaterede, at Handlende indenfor visse Brancher holder Priserne paa et Niveau, som ikke kan anses økonomisk begrundet. Dette gælder i Særdeleshed Detailhandelen og specielt Slagtere og Bagere. Forholdene paa Kødimportmarkedet forekom ligeledes Kommissionen uheldige, og det ansaas ikke for udelukket, at hele denne Handel gennem fortsat Udvikling af Sammenslutninger skulde kunne komme i Hænderne paa et almægtigt Monopol. Undersøgelsen har imidlertid efter Kommissionens Opfattelse bevist, at Nedsættelsen af tilfældige Kommissioner ikke var den virkningsfuldeste Maade at behandle dette Spørgsmaal paa. Ingen bestaaende Resultater eller virkelige Forbedringer kunde opnaas gennem et Organ, hvor kompetente dets Medlemmer end maatte være, som sammentræder, afhører Vidner i nogle Uger og Maaneder, afgiver en Betænkning og derefter opløses.

Kommissionen er derfor af den Opfattelse, at hvis der fandtes et permanent